Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اورونو کې سندرې

شاعر

محمد اسمعیل یون

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم:	په اورونو کې سندرې
شاعر:	محمد اسمعیل یون
خپرندوی:	یون کلتوري یون
چاپشمېر:	۱۰۰۰ ټوکه
لومړی چاپ:	۱۳۷۲ل کال
دویم چاپ:	۱۳۸۷ل کال
د شاعر پرله پسې نومره:	(۱۰)
د خپرندوی پرله پسې نومره:	(۱۰)
کمپوزر:	ضیاالرحمن ضیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

نيوليک

ګڼه	سرليک	مخ
۱	د دويم چاپ سريزه	۱
۲	سريزه	۴
۳	تاب	۱۰
۴	د ارواګانو سلګۍ	۱۲
۵	ساده قتل	۱۳
۶	د ژوند رنګ	۱۵
۷	سهوه	۱۶
۸	نامعلوم قبرونه	۱۸
۹	اسمان او ځمکه پوه دي	۲۰
۱۰	نيمه لاره	۲۲
۱۱	ستوري ستوري اوښکې	۲۴
۱۲	ماتې هيلې	۲۶
۱۳	د ځلورو کلو شپې مې	۲۸
۱۴	د کفر رحم	۲۹
۱۵	کيسې	۳۱
۱۶	له ځانه سره جنګ	۳۳
۱۷	لکه وختونه چې وختونو کې مري ۳۵	
۱۸	وينې تخيل	۳۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹	د شعر په پاڼو	۳۸
۲۰	زهر	۴۰
۲۱	دا په کومو سترګو ګورې !	۴۲
۲۲	برى كه نابرى	۴۳
۲۳	سپېڅلى غرور	۴۵
۲۴	د سپينو خولو پرخې	۴۷
۲۵	د اوښکو سباوون	۴۹
۲۶	زهرجنه خندا	۵۱
۲۷	د خندا وزرونه	۵۳
۲۸	امام شكرونه باسي	۵۵
۲۹	د اور په جېل کې	۵۷
۳۰	پوړنى	۵۹
۳۱	درڼا حورو !	۶۱
۳۲	د زهرو فصل	۶۳
۳۳	چاويل چې د ګلونو ښار به وران شي؟	۶۵
۳۴	ولوليز پسرلى	۶۷
۳۵	د اوښکو احرام	۶۹
۳۶	اوډګلو د سندرو اتڼ بيا له سره وران شو	۷۱
۳۷	يو جانان او يو جام	۷۳
۳۸	خواږه خواږه زخمونه	۷۵
۳۹	د ستورو قافله	۷۷
۴۰	مړاوى جانان	۷۹
۴۱	د سمال	۸۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲	د مينې پيغمبر	۸۳
۴۳	دسرو ټپونو كان ۸۵	
۴۴	دپاڼو مومن	۸۷
۴۵	دصراط پُل	۸۹
۴۶	دجام جنازه	۹۱
۴۷	دسندرو په وزرونو	۹۳
۴۸	شهيدغرونه	۹۵
۴۹	څلور شپې	۹۷
۵۰	ستوري لمرونه	۹۹
۵۱	دروح سپېڅلی زور	۱۰۱
۵۲	دشعر پري	۱۰۳
۵۳	سندريزه وږمه	۱۰۵
۵۴	دشعر حجاب	۱۰۷
۵۵	د محمد اسمعيل يون لنډه پېژندنه	۱۰۹

د دې ټولګې پر دويم چاپ څو خبرې

((په اورونو کې سندرې)) زما د شعرونو دويمه ټولګه ده چې پر **۱۳۷۲**ل کال په پېښور کې چاپ شوې ده. په دې ټولګه کې اکثره هغه شعرونه راغلي، چې ما د خپل تحصيل او تر هغه وروسته د تنظيمواکۍ پر مهال ليکلي او يو څو داسې شعرونه په کې هم شته چې د طالبانو د واکمنۍ د لومړيو کلونو په بهير کې ليکل شوي دي. دا ټولګه هغه وخت د هېواد د تکړه شاعر ښاغلي عبدالمالک بېکسيار په زيات ټينګار او مالي لګښت خپره شوه، که د هغه ټينګار نه واى، نو دا ټولګه ما هغه مهال نه خپروله. له هغه وخته بيا تر دې دمه زه پر يو لړ کلتوري، سياسي او ټولنيزو چارو دومره مصروف شوم، چې زما شاعرۍ ته يې ډېر زيان ورساوه. شعر

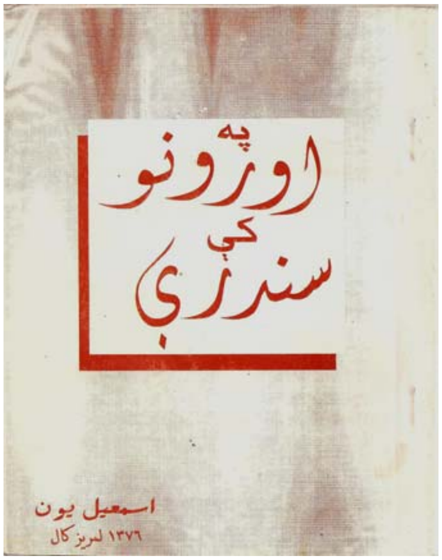

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو تقدس دی، زیات ذهد ، تقوا و خلوت ته ضرورت لري، له سیاسي او ټولنیزو کارونو او په دې لاره کې له پرتو دېوانو او لېوانو سره، د شعر ملکه، الهه او پرښته یو ځای مزل نه کوي او نه د شعر ښکلا د سیاست له بدرنګیو سره غاړه غړۍ حرکت کوي، نو ځکه که څوک غواړي یوازې شاعر پاتې شي، باید ه دي، چې خپل ذهن او قلم پر نورو ګڼو کارونو مصروف نه کړي. د شعر ښاپېرۍ یوازې ذهد ، ښکلا او تخیل مني؛ له نورو ګڼو چارو سره یې کار نه شته. په همدې خاطر څومره چې زما نور کارونه ډېرېدل، د شعر ښاپېرۍ راڅخه مروربدله او لرې کېدله، خو بیا به هم کله په خوب او کله په ویښه راتله او زما د ذهني روزګار د ارامتیا سبب به کېدله او روحي ستړیا به یې رانه وړله. تر دې ټولګې وروسته مې کله کله شعرونه لیکلي دي، خو دومره لا نه دي، چې د یوې بلې ځانګړې شعري ټولګې بنه خپله کړي.

زه هم په شعر پسې منډې نه وهم، کله چې دا ښاپېرۍ خپله راشي، نو بیا ورسره د زړه خواله کوم. هر کله چې زما شعرونه د بلې ټولګې تر کچې ورسېدل، بیا به یې د یوې ځانګړې ټولګې په توګه چاپ کړم. تر دې ټولګې وروسته لیکل شوي شعرونه مې ځکه په دې ټولګه کې رانه وړل، چې دا ټولګه د خپل زمان او مکان د حالاتو انځورنه کوي او نور وروستي شعرونه د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې زمانې رنګ لري، نو ځکه مې دا ټولګه د خپل هغه وخت د ارزښت او اهميت له مخې په خپله بڼه پرېښوده. په شعرونو کې مې هم ورته هېڅ ګوتې نه دي وهلې، يوازې هغه چاپي او املايي تېروتنې چې په تېر چاپ کې وې، هغه مې تر ډېره حده سمې کړې. ګرامري سمون خو هسې هم پر شعر يا نظم د پوره تطبيق وړ نه دی، نو هغه مې له خپل معمول حالت سره سم پرېښود. نورې خپلې خبرې نه اوږدوم او تاسې قدرمن، ددې ټولګې لوستو ته رابولم.

په درناوي
پوهندوی محمد اسمعيل يون
کابل- افغانستان
ارګ؛ د جمهوري رياست ودانۍ
۱۳۷۸ل کال د سلواغې ۲۱مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

د یو مات ژوندون کیسه ده، ژړغونې شانته ژاړي
نیمه مړه نیمه ویده ده، ژړغونې شانته ژاړي

او دا کیسه د یو یون کیسه ده، د یو ژوند کیسه ده او زموږ د زمانې د یو ژوندي تاریخ کیسه.
دا کیسه د هغو غمجنو شپېو کیسه ده، چې د ښار واټونه بیا له سره او په نوي ریتم جوړېږي...

...

کوڅه کې شور شو او هاها شوه کوڅه رنګه شوله
د ښار واټونو کې د بنګو او د چرسو واټ شو جوړ
په یوه نوي ریتم
او بیا بنګیانو دوړې پورته کړې له خپلو ولو
پېغله یې ګډه کړه بربنډه لکه سپینه او معصومه
سپوږمۍ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا کیسه د هغو شپو او ورځو کیسه ده، چې د تقلبي قدرت پر ګډی ناست امام د وطن د مرګ تسبې تېروي او شکرونه باسي:

...

او د عطار له هټۍ نه راځي د عطرو او لونګو د
ورېمو رنګین رنګین تخیل
اوس هر ماښام له شپې پورېزو خونو
پېغلې د خپلې حیا روح سپاري
د خدای(ج) د پرښتو ګوتو ته
او د سپېڅلې څمکې غېږې ته پناه وروړي
خو امام ناست د هوس په مرمرینه خونه
په خپلو ګوتو د وطن د مرګ تسبې تېروي
او د قدرت د جنون
د خوږو میو په ډنډونو کې بربنډ لامبي
او د ژړا پر ځای شکرونه باسي.

د دغو ټولو کیسو، شپو او ورځو شپو تر شا یو حساس او نوښتګر قلم چلوونکی ولاړ دی، چې په سرو اورونو کې یې هم د قلم نیغ سر چا ته ښکته نه شو او د مرګ او ژوند په اورنیو شپو کې یې هم د وطن سندره وویله او ښه په خوند یې وویله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه لا تش اسمعیل و او یون یې لا نه وو پیل کړی، چې د کابل په سپېرو کوڅو کې زما ورسره اشنایي شوه، زه چې هر ځلي د اسمعیل نوم د ده په غیاب کې یاد کړم، نو بیا مې یو په تنه خوار، وچ کلک او ځیرک زلمی، د ښوونځي درې ځلور کتابه په یوه اخبار کې راغبرګ په تخرګ کې نیولي نېغ سترګو ته ودرېږي.

اسمعیل ټیک هماغه شان چې اسمعیل(ع) له خپلو پښو څخه د زمزمو د اوبو چیني راوخوټولې، له خپلو خلاقو ګوتو څخه د نوښت ویالې راخړوبوي. دی دا دې په څنګ کې چې زموږ د وطن د ځلور کلنې ملي غمیزې انځورونه کاږي، خو شعر ته د تعهد او نوښت مساله یې هم له یاده نه ده ایستلې:

د زړونو زورو مو دلبرانو لوټ که
لکه وطن چې رهبرانو لوټ که

د تا د شونډو قهر زما زړه وېروی نه شي
دا روس کله کوی شي له افغانه سره جنګ؟

د یون په دغه ارزښتناک زیار کې یوه بله د یادولو وړ خبره د ټپې او ازاد شعر د انډول ده، سره له دې چې دغه کار د یون په ابتکار کې نه شي راتلای او تر ده د مخه زموږ نورو لیکوالو هم دغه کار کړی دی، خو په کوم انداز کې چې یون ټپه او ازاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر سره غاړه غړې کړي، زما په خيال زموږ په معاصر ادب کې به يې بېلګې کمې وي، د بېلګو له راوړلو څخه يې په دې نيت تېرېږم، چې نه غواړم ټول کتاب يو ځل په سريزه کې په لوستونکو ولولم. د يون په شعر کې د زياتو ښکلاوو څخه يوه دا هم ده، چې هغه هره خبره لکه هماغه شان چې د وخت او حالاتو ضرورت دی، نېغ په نېغه او رسا کوي، ګيلې او مانې يې رسا د نښې منځ ولي او د پښتني ټولنې نيمګړتياوې د يوه حساس نقاد په شان راوباسي او د خلکو مخې ته يې ږدي:

چاوې يو قام زرو ته وکړه سجده
ما ته خو لر او بر پښتون ښکاري

...

د هېڅ مغول لښکر مې د زړه ښار کې پلی نه دی
شمشاد په وينو سور يمه خيبر وژلی يم

د زړه رڼا مې سره په وينو شوله
د هغې دغې عقيدې په نامه

له مرحوم استاد روهي سره مې د ځاني خبرو په ترڅ کې له خدای بښلي څخه دا خبره زده کړې وه، چې ويل يې: د هېڅ يوه شاعر ټول شعرونه اوله درجه نه وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د همدې خبرې په استناد باید وویل شي، چې د یون په دغه جونګ کې د ګوتو په شمېر دویمه درجه شعرونه هم راغلي، وګورئ د صراط پل، د سمال، زهر.

خو دا خبره په دې مانا نه ده، چې ګوندې د یون شعري یون پر همدې ځای ولاړ دی، یون ځوان شاعر دی او لا خو د خپلې شاعرۍ د لومړیو واټنونو لاروی دی، هغه به لا نور واټنونه وهي او یون به کوي او د پښتو پر لمن به د ډېرو داسې ګلو کر کوي، چې په ورېم او رنګ یې د خړ څادري پښتون د ژوند پر شاړه کرونده د هیلو غوټۍ راسپړي.

که د پښتو ادب ټیکه داران مې په کفر محکوم نه کا او دا اجازت راکاندي چې د خپل ادب (پښتو ادب) پر لمن مې یوه پیش ګویي وکړم، نو باید ووایم چې زه له ګران یون څخه دومره هیلې، غوښتنې او د خلاقو کارونو انتظارونه لرم لکه څومره چې خدای بښلي علامه عبدالحی حبیبي صاحب کړي دي. زما دغه خبره به هېڅکله هم په دې مانا نه وي، چې ګوندې ما به د علامه صاحب شان ته خدای(ج) مه کړه په کمو سترګو کتلي وي.

یون زموږ د زمانې د تاریخ یوه پاڼه ده، که څوک یې مني او که نه؟ زه ورته بریالیتوب، په خواږو تخلیقي کار او ښېرازه ژوند غواړم.

عبدالمالک بېکسیار
کوپنهاګن- ډنمارک

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۹۹۷، د جون ۱۸مه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاب

زما په اسوېلو ستا په نازونو تېره کېدو
په يو ، وايه اشنا که په دوه ګونو تېره کېدو

زما ساده ملګرو ، ای په يو نظر مينو !
لږ تېنګ شئ چې د ښکلو په مکرونو تېره کېدو

منو د معشوقو د اداګانو تاب مو نه شته
څه لويه قرباني ده چې په زړونو تېره کېدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما او ستا د سترګو جنګ پخوا ځنې عادت دی
نو څه که اوس په دروغو په جنګونو تېره کېدو

بس یو ځل مې د شونډو په خوږو کې روح اوبه که
منم پس له هغه به د لوزونو تیره کېدو

یو چا په ګونګوسیو ورته غوږ کې داسې ووې:
راځه د یون د هیلو په قبرونو تېره کېدو.

۵/۴/۱۳۷۰
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اروا ګانو سلګۍ

خلک خو وايي چې اولاد
د مور او پلار د زړه د مينې د باغ
تنکي ګلونه دي چې مړاوي شي او ورژېږي
نو زړونه هم مړاوي شي ورژېږي.
خو ما نه هېڅ هم ونه پوښتلې،
چې ستا د ګرانې نازنينې مور د هيلو،
اميدونو اروا ګانو چې سلګۍ وهلې،
او ستا د پلار د جنازې د وينو رنګ کټ چې،
د کلي منځ کې،
له تا نه پټ تېرېدو،
نو تا د لوی دېوال تر شا،
څومره په زوره زوره وژړلې !؟

۲۸/۱/۱۳۷۰
د کوچني اختر دويمه، کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساده قتل

د سپينو اوښکو نور واى وربېدلى
د چا په سوو زړونو توبېدلى

افسوس د نرمې غبرګې په خوږو کې دې تاو نه کړم
اسمان خو به څه نه وغورځېدلى غورځېدلى

دا څومره ساده قتل و چې بې اوره دې مړ کړم
تر شونډو دې وم کله رسېدلى رسېدلى

څه ګرمه پاچاهي به وه د جوجو او ماجوجو
که مخکې يې قاف نه واى ودرېدلى ودرېدلى

(c) ketabton.com: The Digital Library

دتا د خوږې مينې ټول خواږه پر ما حرام دي
پر زړه باندې که نه وم لګېدلى لګېدلى.

۱۳۷۰ ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند رنګ

لکه د شپې په زړه کې
چې د سهر د وږمو پاڼې
شونډې و سپړي موسکی شي
او رڼا د خپلو سرو مرغزلینو وړانګو
د شال وربښمین پلو پر ځمکه خور کړي
نو ورځ زرغونه شي ترې
او بیا د ورځې د ښکلا د پرېشانۍ له سجدې
د شپې روح وتښتوکېږي.
داسې مې ژوند کې د غمونو د جام
له پیمانې څخه خوښي جوړېږي
او د خوښیو د خندا د غرو له څوکو نه مې
غم څاڅي
او د ژوند پاڼو ته مې رنګ ورکوي.

۲۸/۱/۱۳۷۰
د کوچني اختر دویمه- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهوه

ډېره ښه شوه چې په خلکو کې رسوا شوم
نه د ځان شوم نه د زړه او نه د تا شوم

ستا د شونډو د سپرلي د بوډۍ تال ته
په ژړا کې ګلې څنګه په خندا شوم؟

د دې سترګو په خوږو کې دې څه روح و؟
چې يوه شېبه کې څو ځلې پخلا شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـــر دې زيـــات د نهيليـــو مـــاتم څـــه دی؟
د هغـــې ډولـــۍ چـــې تلـــه نـــو پـــه ژړا شـــوم

د غمونـــــو او دردونـــــو دې دنيــــا تــــــه
لويـــه ســـهوه زمـــا دا وه چـــې پيـــدا شـــوم.

۲۱/۸/۱۳۷۰
کابل پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

نامعلوم قبرونه

که یوه ښه ګېډۍ د ګلو کړمه جوړه د زړه باغ کې
د احساس له پاڼو
او د وربښمین حسن ځلا ته یې د زړه د عاطفې د اوښکو ستوري،
لکه سپین ځاځکي د سهار د پرخې ونښوم
لاړ شم د کلي هدیرې ته!

نو به د چا پر قبر کېږدمه د ګلو ګېډۍ؟
د چا د قبر توغ به وموښم په خپلو سترګو؟
د چا له شناختې نه به تاوه کړم د زړه د ارمانونو لمبه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د چا د قبر د سپېرو خاورو سپېره ګردونه
به د ماتم ماتم ژوندون پر تندي باد کړمه
په لپو لپو ؟
قبرونه ډېر دي
هديره ډکه ده
خو زه د خپلې نازولې مور او پلار قبرونه
نه پېژنم.

۲۹/۱/۱۳۷۰
د کوچني اختر دويمه- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسمان او ځمکه پوه دي

عقل رنځور و ؟
د سورکۍ ښکلا د شونډو په خوږو یې
د زړګي د ارادې مزي ترلي وو ټول.
احساس یتیم و
زنګولې یې د خپلو ښو ټال کې
ځلېدونکې اوښکې
غیرت په وینو رنګ و
د کلي رنګه برګ الوتې وه
یو وهم خور و ،
هېڅوک هم پوی نه شول چې څه وشول
یو ازې شنه اسمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپلو رڼو سترګو

د رڼو اوښکو له ستورو څخه

هر څه چې وشول هغه ولیدلو

یوازې ځمکه پوه شوه

چې زما د زړه د ارمانو د وطن

څومره بې شمېره جنازې یې

زړه ته ننوېستې.

۳/۳/۱۳۷۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمه لاره

پرې مې ږدئ چې دود شم د ارمان په نیمه لاره
دا سې چې پرې ایښی یم جانان په نیمه لاره

زما د خوږې مینې نو په دې کې گناه څه وه؟
سپرلی چې رانه لوټ کړلو خزان په نیمه لاره

اشنا شونډې غونچه کړه سترگې جام اننگي مینه
زړگی دې رانه وړی دی ارزان په نیمه لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کومې مینې غوچ و او د کوم سرود بدل و؟
یوازې چې دې پرېښود م حیران په نیمه لاره

هېڅ د زمانې د مکر زیر او بم ونه پوښت
دې یون خو ورته ځیرې کړ ګرېوان په نیمه لاره.

۱۸/۸/۱۳۷۰
مرکزي لیلیه، کابل پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري ستوري اوښکې

که د رانه زړه د ((پوهنې)) د ځوانۍ د ځوانو هیلو خندا
د ګل د شونډو د عطرونو سیند کې تاوه کړي
د خپلو ارمانونو لمبه
او د احساس له پاڼو پاڼو څخه جوړه شي ډولۍ د ژوندون
عاطفه سور او زرغون شال شي پرې راوغوړېږي
ته لکه سپینه سپوږمۍ ځلې په کې
سپرلی د ټول کلي کوڅې او لارې وویندئي په خپلو وږمو
او لمر د ټول طبیعت زړه ته په سجده کړي
خپلې نرمې وړانګې
د کلي لر او بر ګودر کې د منګیو اټڼونه جوړ شي
او زه تر شلو کلو وروسته،
څنې غوړې کړم د (چا) د اننګو په خولو
د وریت احساس د دنګو غرو د مست کوچي په شان یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل اواز له ترنمه سره
په ولو ونځوم
او ستا ډولۍ ته اوږه ورکړم د زړګي په قوت
ځومره به ښه وي چې نور خاندي د هوس په شونډو
او زه له ډېرې خوښۍ
ستا د ډولۍ له هره ګامه سره
په لپو لپو ستوري، ستوري اوښکې تويې کړمه ! !

۲/۳/۱۳۷۰
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماتې هيلې

زړګی به په کې وران شي که ځيګر به په کې وران شي
زما خو به دا دواړه ستا نظر به په کې وران شي

زما د غيرت او ستا د حسن دښمنۍ کې
مورچل وايه اشنا او که ګودر به په کې وران شي

د شونډو د سپرلو پاڼې دې مه رپوه ياره
زما د ماتو هيلو جوړ لښکر به په کې وران شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ظلــــم او وحشــــت د پخلاينــــې پــــه اتــــڼ کــــې
لويان به نور هم لوى شي در په در به په کې وران شي

راځــــه د يــــون د هيلــــو پــــه زړه مــــه اړوه خــــاورې
د (هغــې) معشــوقې د پــل اثــر بــه پــه کــې وران شــي.

۱۵/۸/۱۳۷۰
مرکزي ليليه، کابل پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځلورو کلو شپې مې

د يو ځوان عمر څپه مې
اسوېلیو رانه دود کړه
د ځلورو کلو شپې مې
د کوم چا روژه نیولي غونډې شمار کړلې په ګوتو
ددې دومره عمر پاڼو د رڼو سترګو انځور کې
مې هېڅ ته هم ونه ويل،
چې کوم رنځ مې په زړه ناست دی؟
د چا حسن مې ښکلې وينه؟
چا مې وړی زړه په مينه؟

۱۴/۲/۱۳۷۰
نصرو کلا - بګرام

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کفر رحم

د لسو کلو درد مې له دې قام نه تپوس وکړئ
زما د وچو شونډو بیا له جام نه تپوس وکړئ

د کوم هوس په زړه کې سوز او درد د مینې ګورئ
د سوز او درد اثر له ما ناکام نه تپوس وکړئ

احساس مې راته رپي چې یار خاندي او زه ژاړم
د حال ژوندون خو دادی له انجام نه تپوس وکړئ

د یار له شونډو مه پوښتئ زما زړګي ته ګورئ
د کفر به څه رحم وي اسلام نه تپوس وکړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما پـه ګـودرو کـې چـې د چـا اسـونه تېـر شـول
سـهر پـرې خبـر نـه دی لـه ماښـام نـه تپـوس وکـړئ

یـو یـون پـه لویـه لاره مینـانو تـه دا ووې:
که غواړئ ژوند مو اور شي ما بدنام نه تپوس وکړئ.

۱۹/۸/۱۳۷۰
مرکزي لیلیه- کابل پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیسې

د انګار د سرو بڅرو
د وهمونو ژوند نه وروسته
د جنت د شنه انځور کلي ته لاړم
د مرموزې چوپتیا سیوری و
د دنګو کلاګانو
او د ونو د شنو پاڼو
پر زخمونو غوړېدلی
خو د زړه له درد نه جوړو
فریادي اوښکو کې ماته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې دنګو کلاګانو
دنګو دنګو دېوالونو
او د شنو تاکونو پاڼو
د رازونو او رمزونو
غیرتونو او ننګونو
ډېرې ډېرې کیسې وکړې
ډېرې ډېرې...

۱۳۷۰ل کال
نصرو کلا- بګرام

(c) ketabton.com: The Digital Library

له ځانه سره جنګ

بېګاه مې خوب کې وکه له جانانه سره جنګ
زړګي مې ګنې وکه له ارمانه سره جنګ

قربان دې له بڼو شم ته مې وله زه به خاندم
کوم چا دی کله کړی له خپل ځانه سره جنګ؟

د تا د شوندو قهر زما زړه وېروی نه شي
دا روس کله کوی شي له افغانه سره جنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

په شا چې کله ګورې نو په موسکو شونډو ګوره
اشنا پښتانه نه کړي پښېمانه سره جنګ

کوم څوک مې دا زړګی د عاطفې په اوبو وينځي
د نفس او رونه وژني کړي ګربوانه سره جنګ

يو (يون) هم د همغو له لښکرو سره يو شو
چې سپين سباوون غواړي کړي زمانه سره جنګ.

۲۴/۸/۱۳۷۰
مرکزي ليليه- کابل پوهنتون

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه وختونه چې وختونو کې مري

لکه وختونه چې وختونو کې مري
او زمانه لکه سرزوري پښتون
پر مخه درومئ د مرګي غېږې ته
او شاته نه ګوري د ميو او ګلابو اتڼ
داسې مې روح او د زړګي پردو کې تاوه مينه
ستا قدمونه څاري
ستا قدمونه.... !

۲۷/۷/۱۳۷۱
کابل

وینې تخیل

د یو مات ژوندون کیسه ده ژړغونې شانته ژاړي
نیمه مړه نیمه ویده ده ژړغونې شانته ژاړي

د سندرو وزر مات شو تخیل نه وینې څاڅي
په ماتم کې ننداره ده ژړغونې شانته ژاړي

د غمونو ډزې وشوې د شیرنې په کوڅه کې
د فرهاد د مرګي شپه ده ژړغونې شانته ژاړي

ولولیزو شبېو وران کړ د روښان تفکر څلی
د فکرونو جنازه ده ژړغونې شانته ژاړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راتـــه ښـــکاري هنـــدوکش کـــې مغـــوليزه شـــمله هســـکه
ټيټــــه شــــوې تــــاتره ده ژړغـــــونې شـــــانته ژاړي

د تورانـــو ژوبلـــورو د ملالـــو بنګـــړي مـــات كـــړل
پښـــتنه لمبـــه ســـړه ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي

ستا د شونډو پانې چېرې څوک د اوښکو په تاو وينځي؟
د احســـاس پـــاتې ايـــره ده ژړغـــونې شـــانته ژاړي.

۱۰/۴/۱۳۷۱
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعر په پانړو

نـــن دې پـــه ســـترګو کـــې پـــرون ښـــکاري
لکـــه پـــه مـــرګ کـــې چـــې ژونـــدون ښـــکاري

بيـــا دې د زړه لـــــه ارادې نـــــه خــــــلاف
څنګـــه پـــه شـــونډو کـــې پـــاڅون ښـــکاري

زمـــا احساســـه- فکـــره ويلـــې نـــه شـــې !
درتــــــه د زور او زر تــــــړون ښــــــکاري

نـــور د ښـــکلا پـــه ســـيند کـــې پـــورې وتـــل
پښـــتون پـــر ماتـــه کښـــتۍ ســـتون ښـــکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـــا د ګـــل وطـــن د شـــعر پـــه پـــاڼو
نـــن هـــم د ســـرو وينـــو مضـــمون ښـــکاري

چـــا وې يـــو قـــام زرو تـــه وکـــړه ســـجده
مـــا تـــه خـــو لـــرو بـــر پښـــتون ښـــکاري

د زړه پيښـــليک مـــې يـــاره څـــه لـــه ګـــورې؟
پـــه هـــره پاڼـــه کـــې شـــبخون ښـــکاري

مـــنم پښـــتو مـــې ځنکـــدن نـــه منـــي
کـــه بـــر ســـکون شـــو نـــو لـــر (يـــون) ښـــکاري.

۲۷/۷/۱۳۷۱
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهر

زړه مې نرى نرى خوږېږي د چا مينو باندې
څومره بې رحمه طاعون اوري ګلورينو باندې

پام پرې ګوزار د ګل د پاڼو چېرې هم ونه کړئ
مالويه کړې خپله مينه اوښکو سپينو باندې

ما خو دې سترګو کې د زړه وطن ښکلا کتله
چاوې (سقاو) زهر به څښې شونډو شيرينو باندې

څومره تو پير دى د مينو او قاتلو ترمنځ
موږه پر مينو نه مړېږو دوى پر وينو باندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه تباه شوه احساس دود شو ښکلا وسوځېده
اوس د ښکلا سندرې نه لګي غمګینو باندې

چا وې د ګل وطن قاتلو ته دې هېڅ ونه وې
اوښکې مې اورې د وطن پر قاتلینو باندې

د اور پر لیکه سوې یون په لپو لپو ژړل
وې د وحشت تناب حاکم شو زړو وربښمینو باندې.

۳/۳/۱۳۷۲
الینګار- لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا په کومو سترګو ګورې؟

تا خو وې چې زما دواړه سترګې ستا دي
په کې ګوره د خپل مات ژوند
د رڼو اوښکو د هيلو انځورونه
د سبا د اميد ستوري
د خوږمن زړګي اهونه.
تا خو وې: ((زما په سترګو کې دې ګل شي
که به يې ستا په مينه بل ته غړومه))
خو اوس ای د مينې څړيکې !
د ښکلا د سپوږمۍ وړانګې !
دغه نوی پسرلی چې:
ستا په زلفو کې يې وتړو مبل ګلونه
تا يې ومو ښل په مينه
په لاسونو کې لاسونه
دا په کومو سترګو ګورې؟

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

بری که نا بری

منم زما که دې سرور مات کړ
ستا د ښکلا مې هم غرور مات کړ

لږ خو مې سترګو ته په ځیر شه اشنا !
چا د لوزونو کوه طور ماته کړ

مغوله خیاله ! په سجده شه راته
خوشال زړګي مې رنتبور مات کړ

تا مې په زړه د اور باران وراوه
ما دې په سترګو کې د عشق نور مات کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دې بـــرې کـــه نـــا بـــرې وبـــولم؟
چې په خپـل لاس دې خپـل منصـور مـات کـړ.

۱۵/۵/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپېڅلی غرور

چا وې د ژوند سپرلي ته دې په کمو سترګو ګورم؟
پخوا که په رڼو و اوس په نمو سترګو ګورم

د تا د شونډو پانې چې غوړېږي او موسېږي
دا زه ورته محبوبې په شبنمو سترګو ګورم

قربان د داسې مینې د غرور له سپېڅلتیا نه
چې خپل رقیب ته ګورمه په برمو سترګو ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا څو ځلې دې راکړل سترګو سترګو کې زهرونه
دې سترګو ته دې نور خو په پرچمو سترګو ګورم

په دې ورانه کوڅه کې مې ځيګر او زړګی مات شول
خو اوس هم ورته ياره په صنمو سترګو ګورم

زما د زړه چينه کې د عشق اور دی لګېدلی
نو ځکه ټول جهان ته په همدمو سترګو ګورم.

۱۲/۵/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سپینو خولو پرخې

یاد خو به دې وي؟
چې یوه ورځ مې ستا په سترګو کې
د هیلو ګلان یو یو ټوکولو
لاس مې ستا په لاس کې کېښود
ټول وجود مې سره لمبه شو
ستا په زنه کې راټولې شوې
د سپینو خولو پرخې
ما په خپلو دواړو سترګو
په کې ولید

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل مات برخلیک سیوری
ستا د مخ خولې مې وچې کړې په خپلو اسوېلیو
خو زما له سترګو اوس هم
سرې او سپینې اوښکې ثاڅي.

۲۲/۵/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو سباوون

د زړونـــو زور مـــو دلبرانـــو لـــوټ کـــه
لکـــه وطـــن چـــې رهبرانـــو لـــوټ کـــه

زمـــا قاصـــد ســـتا پـــه کوڅـــه کـــې اشـــنا !
پـــه رښـــا ورځـــې رقیبـــانو لـــوټ کـــه

د عـــــاطفې د بـــــڼ د ګلـــــو لښـــــکر
خـــزان لـــوټ نـــه کـــړ باغوانـــانو لـــوټ کـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربــــه ! د تـــا د دیـــن روښـــانه څـــراغ
پـــر دیـــن مینـــو پتنګـــانو لـــوټ کـــه

زمـــا د ټـــول عمـــر د هیلـــو ســـپرلی
د کلـــي ټولـــو مشـــرانو لـــوټ کـــه

د معشـــوقې د مـــخ د مشـــکو کـــاروان
تـــر غلـــو لاړ نـــه شـــو کاروانیـــانو لـــوټ کـــه

د اســـمعیل د اوښکو ســـپین ســـباوون
شـــاوخوا ټولـــو اشـــنایانو لـــوټ کـــه.

۱۹/۵/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهرجنه خندا

څه د احساس څه د جذبې په نامه
ځواني مې لاړه د هغې په نامه

د وينو جام مې نڅوي پر شونډو
د تا د شونډو د کعبې په نامه

د زړه رڼا مې سره په وينو شوله
د (هغې) (دغې) عقيدې په نامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د توپـــــانيزو اســــو ېليو لښـــــکر
ســترګو دې لــوټ کــړ د جرګــې پــه نامــه

د زهرجنــــې خنـــدا شـــنه پســـرلي
پـــر مـــوږه اوري د وعـــدې پـــه نامـــه

او ښــکې مــې څښــلي اســو ېلو کــې لامــبم
دار تـــه مـــې بيـــايي د نشـــې پـــه نامـــه.

۱۴/۹/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا وزرونه

په فرهاد فرهاد زړګي مې د اورونو پرېشاني شوه
په شیرین جنت وطن کې چې مې جوړه سقاوي شوه

د منصور عقل لمبه به څنګه پانې شي دمینې؟
د سپین دېو منطق کې ډوبه د عشقونو پاچاهي شوه

د احساس پانو رژېږئ، د عطرونو وږمو ژاړئ
سندریزو ولولو کې پابندي په پسرلي شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خنـدا وزرې پـرې کـړئ، د ګلونـو غـاړې غـوځې
د ژړا پـه اور کـې کېنـئ عقيـده مـو اسـلامي[1] شـوه

عقلـه ځنګـه ورتـه رېـږدې؟ ورتـه جـګ کتلـی نـه شـې!
ستا رڼا کې د غلو ځنګه کامراني شوه کاميابي شوه

ای د اور پـه ميـوو مسـتو د عشـقونو سـپينو سـتورو!
د ظلمونـو شـپه رڼـا کـړئ ګنـې ختمـه زنـدګي شـوه.

۱۵/۹/۱۳۷۲
کابل

[1] هغو کسانو ته اشاره ده چې په غلطه، اسلام د غم دين معرفي کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام شکرونه باسي

د ګلو ښار لمبه لمبه شو
او د چتو پېغلو
له سپینو سپینو مړوندونو نه د وینو لمبې داري وهي
د ښار واټونو کې ګزمه ګرځي د وهم د ېوان
او ګرځوي پر دواړو ولو د مرګونو ډالۍ
په ځلور لارو کې دي جوړې هديرې د ژوندون
هره کوڅه د ښار رنګ شوې ده په اوښکو وینو
اوس د بنګړيو بازار سوی دی د غم په لمبو
او د شنو، سرو، سپینو بنګړیو پرځای
د رنګارنګه کارتوسونو درمندونه جوړ دي
او د عطار له هټۍ نه راځي د عطرو او لونګو د وږمو رنګين رنګين تخيل.
اوس هر ماښام له شپږ پوړيزو خونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېغلې د خپلې حيا روح سپاري
د خداى(ج) دفرښتو ګوتو ته
او د سپېڅلې ځمکې غېږې ته پنا وروړي
خو امام ناست دى د هوس په مرمرينه خونه
په خپلو ګوتو د وطن دمرګ تسبيح تېروي
او د قدرت د جنون
د خوږو ميوو په ډنډونو کې بربنډ لامبي
او د ژړا پر ځاى شكرونه باسي.

۱۲/۹/۱۳۷۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اور په جبل کې

په اوښکو لوند په وينو سور قسمت
زما په برخه شو منصور قسمت

چا وې د ناز غرو ته دې سرټيټوم؟
در ته ټيټ کړی يم مجبور قسمت

هر اسويلی مې شي پرهر په شوندو
په زړه مې لوبې کړي ناسور قسمت

د دې ټپي وطن ګزک زخمونه
کله جوړېږي په رنځور قسمت

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه پـــرې ګــــلان، دی پـــر مــــازهر شــــيندي
ماتــــه جـــوړ شـــوی دی تربـــور قســـــمت

ځـــواني مـــې تېـــره کـــړه د اور پـــه جېـــل کـــې
بــــدل مــــې نــــه کــــړ رنتبــــور قســــمت

د ســــره دوزخ د لمبــــو تــــاو مــــنم خـــو:
جنـــت کـــې نـــه غـــواړم مـــزدور قســــمت.

۱۵/۱۱/۱۳۷۲
تېمرګره- دير

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوړنی

هغې د ژوند پاڼې کړې ژېړې د جانان د پسرلي په هيله
هغې د خپلې فرښتې غاړې امېل څخه کړه جوړه ګردنۍ د ټوپک
د خپل باتور جانان لپاره په وربښمينو ګوتو
هغې پنځه لس کاله تېره کړه د ژوند څپه پر شونډو لکه
زهر د مرګ
او اخترونو کې يې ونه ليده چا پر سرو ورغوو د نکريزو سپوږمۍ
هغې په شپه ورځ کې پنځه وخته دربار ته د خدای(ج)
د تقدس په وږمو وړله د جانان د مقدس جنګ د بري سندره
خو يوه ورځ يې جانان راغی دد‌ې کوره پورې
جامې يې سرې ګردنۍ سره وه په اوږو او سرو وينو باندې
او د ټوپک له خولې يې سره او شنه لوګي جګېدل
نو چې يې ولګېدې سترګې د هغې په ولوليزو کتو
او ښا پېريزې ښکلا
د تور ټوپک په ميل يې کش کړ له معصومو زلفو
د زر کلن عفت سورکی پوړنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوځه کې شور شو او هاها شوه کوځه رنګه شوله
د ښار واټونو کې د بنګو او د چرسو واټ شو جوړ
په یوه نوي ریتم
او بیا بنګیانو دوړې پورته کړې له خپلو ولو
پېغله یې ګډه کړه بربنډه لکه سپینه او معصومه سپوږمۍ
او د هوس سترګو پرې جوړ کړل پر زړګي زخمونه
د پېغلې مخ باندې خورې شوې د نري رنځ د نهیلې ژوند
داوښــــــــــــکولیکې،
خو پېغلې پورته نه کړه دا ځلې د خدای(ج) دربار ته
سپین لاسونه
او د نهیل شمال په مړو وږمو یې
د مات ولس ټپي اهونو ته
په نرمو شونډو ورو وویل:
((پر بېږدئ چې خړ سېلاب مې یوسي
په لامبوزن جانان مې ډېره نازېدمه.))

۲۰/۱۱/۱۳۷۲
تېمرګره-دیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رڼا حورو !

چې دې په سترګو کې نیولی نه یم
ښکاري همدا چې دې بللی نه یم

د اسوېلو مزل د هجر دښتې
په لنده لار درته راغلی نه یم

هره موسکا دې زړه کې اور بلوي
په خوله یم چوپ د ننه غلی نه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نـــاز د غـــرو خنـــدا دې وړلای شـــمه
د غـــم فرهـــاد يـــم نـــازولی نـــه يـــم

د رنـــا حـــورو شـــپه راتـــه تـــوره نـــه کـــړئ !
زه يـــې تـــر شـــونډو رســـېدلی نـــه يـــم.

۲۴/۱۲/۱۳۷۲
الينګار- لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زهرو فصل

د رڼـا پـاڼې خـو مـو بلـې کـړې د شـپې پـه لمـن
خیـر کـه یـو څـو داغونـه شـنه شـول د ډیـوې پـه لمـن

د جنـــت مینـــه د ښـــکلا د عواطفـــو ســـتوري
مـــوږه کرلـــي دي د خپلـــې معشـــوقې پـــه لمـــن

احسـاس شـو مـات خنـدا ژړېـږي ښـکلا نـه غـوړېږي
چـا کـړ د زهـرو فصـل شـین د عقیـدې پـه لمـن

زمـــا پـــر زړه د پرهرونـــو د ســـپرلي ګلونـــه
دومـــره تورونـــه لګېـــدلي دي ددې پـــه لمـــن

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس بـه د جـام شـونډو کـې چـېـرې وي موسـکـا د مـيـو ؟
د عقيــدې ســېلاب شــو خــور د ميکــدې پــه لمــن

شـونډې مـې رېـږدي زړه مـې تـښـتي ويـى نـه شـمـه چـې:
څــــومره ژړا وه د کـابــــل د هــــديرې پــــه لمــــن

نــــور د هــــوس د جنتونــــو ډنــــډ کــــې ولمبــــوئ
مــا ويــده پرېــږدئ تــل د مينــې د نشــې پــه لمــن

د سـترګو يـون، د زلفـو يـون، د شـونډو يـون جانانـه !
څنګــه دې يوځــاى کــړل د خپلــې ارادې پــه لمــن؟

۲۲/۱۲/۱۳۷۲
الينګار- لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

چا ویل چې د ګلونو ښار به وران شي؟

چا ویل چې د جنت حورې به وزانګې د اور په تنابونو
په پستو ګلابي شونډو
په وریښمینو نرمو پښو؟
چا ویل د قاف د غره دېوان به راشي
د وحشت د عقیدې له اباسینه
او زموږ د ارمانونو د جنت ناوې به تاوه کړي
د خپلو هوسونو د زهرونو د شپو جام کې؟
چا ویل زما د مینې په کابل کې به (یزید) راژوندی کېږي
جوړوي به د ګلونو له سرونو درمندونه
نړوي به د ښکلا دعواطفو محلونه؟
چا ویل یو چنګیزي شمال به بیا له پورته راشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینو د ګلپاڼو په رنګونو
د ملالو د غیرت په میوندونو
او د ګلو ښار به بیا له سره وران شي
د وحشت په ځناورو او د ښوانو
او په خپلو چنګیزیانو یزیدانو؟

۱/۱/۱۳۷۳
الینګار- لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولولیز پسرلی

د ارمانونو زړه مې دې یوړ
لکه د ورځې روح چې شپې یوړ

د غریزې د میوو مست سباوون
توري راکښلې عقیدې یوړ

د ولولیزې ځوانۍ سور پسرلی
په یو نظر رانه هغې یوړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژونــــدون روح رانــــه پــــه نــــوم د جنــــت
پــــــر دیــــــن مینــــــې معشــــــوقې یــــــوور

لا مــــو د قهــــر پــــه تــــاو ســــېزي هیلــــې
ثــــه کــــه ارمــــان مــــوتر کعبــــې یــــوور

عشــــقه تبــــاه شــــو ســــتا د حســــن لمــــر
چــــا پــــه ســــره زور چــــا پــــه پلمــــې یــــوور.

۱۹/۱/۱۳۷۳
نصرو کلا - کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اوښکو احرام

(د یوې ګډې مشاعرې په ترخ کې)

((که چا پېر له تورو سترګو لام په کار دی
غله په زړونو لګېدلي پام په کار دی))

چې زنځير د مغوليزو وختو مات کړي
يو خوشال مې د منصور د قام په کار دی

ستا د ښکلو او شېرينو شونډو زور ته
ګلې ماغوندې فرهاد بدنام په کار دی

د سهار په رڼاګانو ډېر شکمن يم
زما مينې ته سکنی ماښام په کار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ستا سرې کافرې شونډې رنګ په عشق کړي
زما زړه ورته موسکی اسلام په کار دی

ستا د مینې د ښکلا طواف ته یاره
د رڼو اوښکو یو سپین احرام په کار دی

د کابل حسین زړګیو شهیدانو
د یزید دوزخ کې نور قیام په کار دی

د وطن د حسن پاڼې مې باد یووړې
ورته نور د ترحم نظام په کار دی

د احساس د نوح بېړۍ په ډوبېدو ده
د غمیزو د توپان فرجام په کار دی

د هوس ستورې دې خاندې تاج محل کې
مور مینو ته د عشق مقام په کار دی.

۱۳۷۳/ چنګاښ
پېښور

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د ګلو د سندرو اتڼ بیا له سره وران شو

زماني د زماني لمن نیوله،
شپه د ورځې، ورځ د شپې د روح په وړانګو
د تقدیر مزو تړله
زېړېدل په کې د لمر ژوندون ستوري
د ګل پېغلو له سور کو نازکو شونډو
سندریز تفکر زړونو کې وزر وغوړولی
عقیدې و عواطفو ته ځیګر په لاس نیولی
د ګلونو د سندرو اتڼ جوړ و
نڅېدل ورته د مینې د غاټولو ځیګرونه
تاوېدل ترې د وږمو د تخیل د بڼ ګلونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو یو (چا) له کومه راوړ
د کینې د زهرو جام
د پستو پستو خبرو له خوږو میو نه جوړ
او نړدې یې کړ د مینې عقیدې د سورکو شونډو تر سرونو
عقیدې لا په سر نه و اړولی د کینې د زهرو جام
چې د شونډو د احساس پر زړه یې راغلل خزانونه
په زړګي کې یې شول مړاوي د ښکلا د عواطفو سره ګلونه
نو شوه ټوله عقیده د زهرو روح د قهر سیند
بیا یې لوټ کړل د سپېڅلو احساساتو ارمانونه
د وږمو د سپوږمۍ حسن د خوږې مینې وزرونه
او د ګلو د سندرو اتڼ بیا له سره وران شو.

۱۲/۱/۱۳۷۳
کارګري قصبه- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو جانان او يو جام

چې د رڼا په لوري ګام اخلو
موږ يې له زلفو انتقام اخلو

د مقدس اور عبادت وي مينه
خود يې له شونډو نه الهام اخلو

د روح وطن يې راته رنګ کړ په غم
اوس يې هم نوم په احترام اخلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نمـــرود وختونـــه شـــي شـــداد شـــي امـــام
هـــر څـــو کـــه ذکـــر د اســـلام اخلـــو

عشـــقه دا ســـتا لـــه غوړېـــدلي جنـــت
مـــوږ يـــو جانـــان اخلـــو يـــو جـــام اخلـــو.

۱۳۷۳/زمری

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوارۀ خوارۀ زخمونه

سترګې مې ډکې شوې د اوښکو د لمبو له تاوه
د زړه پردو کې مې د غم زلزلو جوړه کړه د وهم ځپه
زړګی مې وایي چې د خپلې معشوقې مخ کې په زوره زوره وژاړمه
او د احساس لمبې سرې کړمه په خپلو چغو
خو دې ګلپاڼې معشوقې مې په سورکیو او چاودلو شونډو
چې د سیلیو ګرد یې ناست و پر خوږو اننګو
او د زړګي له هر یو تار یې څڅېدلې وینې
د حال په ژبه راته ورو وویل:
((زه پر تا څو مره نازېدمه
تا په سرو شنو دېوانو خرڅه کړم مینه.
د سترګو توره نو اوس:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته مې خپل غمونه وړ دي
په لویه لار کې راته مه ژاړه مېنه))
نو ماچې ټیټ کړ د احساس سر د ویده تفکر سور ګرېوان ته
زړه راته وویل زما معشوقه ((خاوره)) د دردونو له بڼ
د حقیقت په ژبه
څومره خواږه خواږه زخمونه سپړي.

۱۷/۱/۱۳۷۳
نصرو کلا - بګرام

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ستورو قافله

ستـرګو نـه ستـا د مـخ ډيـوه تېـر وو
ځکـه تـر وړانګـو لانـدې شـپه تېـروو

د زړګــي پــانې غوړېــدلې پرېــږده
ورتــه د ژونــد ټپــي کيســه تېــروو

ســتا د موســکا د پســرلو پــه هيلــه
پــر زړګــي ژونــد لمبــه لمبــه تېــروو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هـر اسـو ېلی مـې شـي منصـوره وينـه
ژونــدون پــه دار لكــه نشــه تېــروو

شــهيد وطنــه ! ســتا د زړه پــردو كــې
يــو وخــت د ســتورو قافلــه تېــروو

شوندې پر شوندو راتـه كېږده موسكى
روح تــه د ســره دوزخ وږمــه تېــروو

د خنــدا پېغلــو وربلونــه تيــت كــړئ
د يـــون د هيلـــو جنـــازه تېـــروو.

۷/۸/۱۳۷۳
كاګري قصبه- كابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مراوي جانان

چې هم دې فکر هم ایمان شي جانان
څو مره به مینې درته ګران شي جانان

د زړه په پانو مې بلېږي هجر
کاشکې چې پرخه شي باران شي جانان

د روح غوټۍ مې په کې وغوړېږي
ما ته هم دین شي هم قران شي جانان

د تخیل په وزرو خېږم ورته
خیر دی که ستوری د اسمان شي جانان

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره ګلونه پرې د اوښکو شیندم
چې په شمېرلو یې ستومان شي جانان

بیا به مې پرېوزي دګرېوان پر کلي
چې مې تر اوښکو نه ارزان شي جانان

چې د خپل زړه دښار جنډې ووینې
څومره به مړاوی را روان شي جانان

درد به دې وي خومحسوسېږي به نه
چې هم پردی شي هم دې ځان شي جانان

وړې د لونګو ښار ته ښکلې پښتو
ګوندې چې (یون) ددې ((کاروان) شي جانان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسمال

یو گل دې له وربله نن شمال راوړی دی
زما سوو داغونو ته یې شال راوړی دی

زما پر مړاوي روح باندې دې وشیندل گلونه
څه رحم دې په زړه کې ذوالجلال راوړی دی

د شعر زړگی مې گل شو پټ په شونډو کې موسبږي
کوم څا ورته د تا د سترگو خیال راوړی دی

د څو کلونو درد مې په یوه شېبه کې هېر کړ
ریبار مې ستا سو کور ځنې دسمال راوړی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا واک دې منم چې هم مې ښکېل هم مې ازاد کړې
یــوه لاس کــې دې جــال او بــل کــې تــال راوړی دی

جانانـه تنـدی وریـن کـړه بیـا یـې مینـه بانـدې کېـږده
د زړه لــه وینــو جــوړ مــې درتــه خــال راوړی دی.

۱۵/۲/۱۳۷۴
کارګري قصبه- کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مینې پیغمبر

یو سپین د سبا ستوری وم سهر وژلی یم
د ګل د شونډو پرخه ومه لمر وژلی یم

په زور نه یم مات شوی ښکلیه پورته را ته ګوره
د تاپه نوم یې یاره په هنر وژلی یم

کوم څوک چې مې په زړه کې پیغمبر د مینې جوړ کړ
د روح پر کور مې ناست دې پیغمبر وژلی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دغـــه کلـــي پېغلـــې او منګـــي پـــر مـــا خبـــر دي
ګـــــودر يمـــــه وژلــــی مـــــازيګر وژلــــی يـــــم

د کـوم مغـول لښـکر مـې د زړه ښـکار کـې پلـی نـه دی
شمشـــاد پـــه وينـــو ســـور يمـــه خيبـــر وژلـــی يـــم

پـــه دې کـــې د رقيـــب د تـــورې ښـــه ګـــوره نـــه شـــته
د خپـــل دلبـــر پـــه غېـــږه کـــې دلبـــر وژلـــی يـــم.

زمری/۱۳۷۴
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سرو ټپونو کان

د زلفو په تیارو کې دې په نور نیولی یم
بس زه خو دې د ظلم په تنور نیولی یم

سهر په وینو رنګ کړمه ماښام په اوښکو لوند
د وخت امام دا زه څنګه تربور نیولی یم

د زړه شیمه مې نه شته هسې مینه مینه وایم
دې لوز ته چې هم ټینګ یمه غرور نیولی یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا شــونډې پــانې پــانې چـې وربــړې پــر مــا هســې
جانانــه بيــا دې كــوم غــم تــه ضــرور نيــولى يــم

د ســتورو پــټ خــو هغــو جــادوګرو شــغلو مــات كــړ
دې تنــدر نــو زه لمــر پــه كــوم قصــور نيــولى يــم

د زړه د پرهــرو پتــري مــې چــوي خند يــدى نــه شــم
د ســرو ټپونــو كــان يمــه ناســور نيــولى يــم

چـا وې غبـړه جنـت، شـونډې شـراب زلفـې وږمـې دي
دا ځكــه ورتــه زه همــېش تــرور نيــولى يــم.

۹/۲/۱۳۷۴
مكروريان- كابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پاڼو مومن

ماښام شو خور د سهرونو پر بام سیوری کوي
لکه کوم ذهد چې د شونډو پر جام سیوری کوي

لمر راخېږي له مغربه د نمرود په ګوتو
د شرق د ښکلو لمر ګلو پر قام سیوری کوي

د پیغمبر فکر ژوندی دی خو د زړونو پر تخت
په وینو سور یو د جالیزه امام سیوری کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې ښامار وژل د پانو مومن نه شي کړلی
دومره هوښيار دی چې پر ونو په پام سيوری کوي

زړه مې لمبه شي چې دې زلفې پر مخ وغوړېږي
کفر ته ګورم چې پر ښکلي اسلام سيوری کوي.

۱۳۷۴ل کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صراط پُل

چې ستا په تخیل مې تخیل نیولی دی
منمه د ګل شونډو کې مې ګل نیولی دی

دا خال د سپین تندي دې پاکوم د زړه په توره
مور تل په تاترو باندې مغول نیولی دی

د زړه وینې مې څاڅي لاس دې لرې که جانانه
(کوم دېو) غونډې دې سخت لکه کابل نیولی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجبور به د هر ښکلي د خندا په لمبو سوزي
دا زړه چې مو هر چاته په منګول نیولی دی

د مینې قاتلان یې ځنې څرنګه تېرېږي؟
زما مظلوم ملت د صراط پل نیولی دی

په سترګو کې دې یون شوم زړه کې یون په خوله کې یون شوم
دې مینې دې څه ښکلی تسلسل نیولی دی.

۱۳۷۴/مرغومی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جام جنازه

یو شور شو د جامونو شو قیام په میکده کې
چا وې پرون ساقي شولو اعدام په میکده کې

سهر د لمر په وړانګو جوړوي تسبیح له ستورو
د روح امام یې ناست وي هر ماښام په میکده کې

ساده زړونو سجده کړه د محراب په لور په مینه
د فکر ستورو ولیده امام په میکده کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لــه ســترګو يــې د اوښــکو پــانې ورو ورو تو يــدلې
د جـام جنـازه پورتــه کـړه بـل جـام پـه ميکـده کـې

تــر ســپين قرانــه لانــدې د جــامونو ډنــډ کــې ګــورم
د مکــر ذاهــد بيــا تــړې احــرام پــه ميکــده کــې

د زړه د وطــن ښــار مــې يــو ځــل بيــا پــه وينــو لامبــي
نــن بيـا نـرخ ټاکـل شـوی مـې د قـام پـه ميکـده کـې.

۱۳۷۴ل کال
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سندرو په وزرونو

یو عشق مې لوبولو د سندرو په وزرونو
کوم چې رانه شهید کړلو د زغرو په وزرونو

شمله شمله لوګی شو د غره غېږې ځنې پورته
څه اور دی لګېدلی د نښترو په وزرونو

یو دېو د قاف د غره په ځنګلونو کې مېشته دی
د ژوند ډولۍ مې وړي د سوداګرو په وزرونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښـــار د پېغلـــو خـــال وړي او د غـــاړو امېلونـــه
يـــو دوه مـــاران راوړي جـــادوګرو پـــه وزرونـــو

څـه لـو دی د ګـلاب ګـلاب سـرونو پـه وطـن کـې
يـو اور خـو خدايـه بـل کـړې د لـوګرو پـه وزرونـو

پـرون رمـه لـه غـره نـه راغلـه کلـي تـه يـوازې
څـه سـره وينـه پرتـه وه د ګـور ګـورو پـه وزرونـو.

۵/۲/۱۳۷۵
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شهید غرونه

د مینې ستوري مې غاټول نه دی
ځکه زړګی مې پرې راټول نه دی

غرونه شهید دي، دښتې بورې ناستې
ورته امیل د ګلو شپول نه دی

زړونه مو اخله خندا مه راکوه
د مینې ښار دی کار په تول نه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلي ښکلي دریابه غلی دروړمه
د ژوند ماڼو مې سند ربول نه دي

ستوني زيږيږي د ښار د هرې پانې
له ميوې ډک يې لاکنډول نه دي.

۵/۵/۱۳۷۵
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور شپې

د ژوند سندره لیکمه د ګلو په خولو
د شعر ځیګر مې وینځمه د ښکلو په خولو

د وهم د بو څلورو شپو کې تېر کړلو له ستوني
کوم ښار چې و جوړ شوی د نتلو په خولو

د یار سترې احساس مې په کې ورو ورو خوبومه
د زړه سیوری مې لوند دی د سنځلو په خولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی جـور زمـور لـه وینـې، دی جـوړ د چـا لـه مینـې
د ژونـد څـراغ بـل نـه شـو د ښـاغلو پـه خولـو

د شـنې جلګـې لـه پاسـه کړه پـر سـپینو لېچـو دمـه
کـوم چـا درتـه وینځلـي د شـنو ولـو پـه خولـو

اشنا لاس دې نږدې کړه چې پـه سترګو ورتـه ځیر شم
د بخـت سـتوری مـې ګـورم د منګولـو پـه خولـو.

۲۸/۵/۱۳۷۵
کارګري قصبه-کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستوري لمرونه

د جانان شنه خندا مې بيا له کومه لوري راځي
د غزل اوښکو کې مې بيا د مينې توري راځي

دلته هر غم قدم په پام ږدي بيا ښکلا لټوي
د تلې ښار دی غم هوښيار دی سودا ګوري راځي

د شعر مېوه مې زېږېښنه ده بازار نه لري
د ژوند پر هر فصل مې ډول ډول سيوري راځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیـا تلـی سـپین امـام د قـاف د ځنګلونـو د پـو تـه
زمـوږ د اوښـکو هیلـې بیـا پـه هغـو پلـوري راځـي

زړه کـې مـې ګرځـي یـوه ګرمـه شـان وږمـه د پښـتو
د قلـم نـوکې تـه مـې ټـول ټکـي سـرزوري راځـي

بیا مې د زړه ارمان موسکی شي بیا شي مړاوی غوندې
چـا وې وطـن تـه دې لمرونـه چـا وې سـتوري راځـي.

۱۳۷۵ل کال
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د روح سپېڅلی زور

د هيلـو شـونډو کـې مـې پـانې بيـا ثمر نيسـي
پـس لـه کلونـو مـې ګلونـه بيـا ګـودر نيسـي

زه يـو سـېلاب شـومه د اوښـکو او سـړو اسـوېلو
دی راتـه لار کـې د سـپېرو شـګو سـنګر نيسـي

دا چـې شـمله يـې راټيټېـږي نـه، جګېـږي پسـې
دا خو پـرې خدای^(ج) د خپلـې مينـې خپـل وزر نيسـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پــرون يــې ســر كــې وه نشــه د فرعونيــت د فكــر
نــن راتــه خــړې خــړې ګــوري ځــان اوتــر نيســي

دا خـو د روح سـپېڅلي زور دی د خدای ج عشـق وينځلـی
پــه يــوه وړانګــه چــې د ټــول تــورتم لښــكر نيســي

بيــا د نــازو بچيــو وتړلــې تــورې تــر مــلا
چــا د ګــورګين د مــرګ ويــل چــا وې شــيبر نيســي.

۲/۳/۱۳۷۲
كابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعر پري

د ښکلا سیمه شپې نیولې ځانته ښار جوړوي
د ژوند په هر واټ کې د دار له پاسه دار جوړوي

موږه د لمر وړمې شهیدې کړې د شپې په کانو
اوس مو له کلي پټ تېربېږي بله لار جوړوي

ما ځنګوي د تیارو څڼو کې د خدای(ج) په نامه
ځانته د ژوند په نوم یو ښکلی سپین سهار جوړوي

ربه د تا په نوم مې ژوند اخلي په خپله ګټه
د وخت واکمن څومره هوښیار دی څه ښه کار جوړوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلــه د ښــو پــه نــوم قربــان کلــه د بــدو پــه نــوم
دا فرښــتې څــو مره پــه ســخته زمــا بــار جــوړوي

د شــعر پــري مــې مــروره شــوه د شــعر لــه روحــه
ســپینې خبــرې دې لــه شــعر څنــې شــعار جــوړوي.

۱۳۷۵ل کال
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندریزه وږمه

د ژوند په هر فصل مې ځي راځي غمیزه وږمه
د زړه په پاڼو کې مې رپي دا دودیزه وږمه

زه د وربښمو د رباب تارو ته خوب کومه
جانان مې خیال باندې راشیندي او سپنیزه وږمه

شهیده وړانګه یم د خپلو ستورو شپو وژلې
زړه کې مې بله ده د خپل غشي اوریزه وږمه

د ژوندون هر واټ کې مو جوړ دي وژنځای د ګلو
لکه بیرغ پرې باندې رپي ارمانیزه وږمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږه غاټول زړونه قربان کړل په همدې هیله چې:
د ساندو کلي کې به راشي سندریزه وږمه

شمله زړه، پوړنی زوړ دی، منګی زوړ دی خو هم
ځو مره خوږه خوږه تر ې اوري پتمنیزه وږمه

د جنګ اسونو مې د ښتو ګلان ټول ستړي کړل
خدایه یو ځل خو پرې خوره کړې سوله ییزه وږمه.

۱۳۷۲ل کال د غویي ۲۲مه
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شعر حجاب

د ژونـد مـراوې سـندره مـې رباب کـې راولـم
د ويښـو شـپو کيسـه د عشـق کتـاب کـې راولـم

دا سر ربـه ! مات شوی دی، ټيټ شوی چاته نه دی
خـو تاتـه يـې پنځـه وختـه محـراب کـې راولـم

نـن بيـا د غـزا ډول د هنـدوکش پـه سـر غږېـږي
سـپېرې طـالبې څڼـې مـې پـه تـاب کـې راولـم

د نقـد ملايـان ګرځـي لـه ډُرو سـره پـه ښـار کـې
د شـعر پېغلـه مـې ځکـه پـه حجـاب کـې راولـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ترلــي لاس وو ســتا درنــې ښېــړې
یــو وخــت خــو بــه اشــنا دا پــه حســاب کــې راولــم

د ســره قهــر غلامــه بیــا د چــا غېــږې تــه درومــې !
د ســپینو وړانګــو تــاو بــه پــه کــولاب کــې راولــم

خندا موسکۍ شي چې پر شونډو د کبانو
یــو شــور خــو د ســندرو پــه دریــاب کــې راولــم

پــه دې بــه هــم د ډېــرو لــه زړګــو شــي لمبــه تــاوه
دا وران د زړه وطــن چــې نغمــه بــاب کــې راولــم.

۱۳۷۵ل کال د کب ۱۷مه
لغمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محمد اسمعیل یون لنډه پېژندنه

محمد اسمعیل یون د حاجي محمدخان زوی پر ۱۳۴۲ل کال، د لغمان ولایت د الینګار ولسوالۍ دنیازیو په یوې روښنفکرې کورنۍ کې زېږېدلی دی.

لومړنۍ زده کړې یې د الینګار ولسوالۍ د سلینګار په لومړني ښوونځي کې سرته رسولي دي، تر هغه وروسته کابل ته راغی او په خوشال خان لېسه کې شامل شو. پر ۱۳۶۲ل کال له نوموړې لېسې څخه په دویم نومره بریالی او پر ۱۳۶۷ل کال د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي د پښتو څانګې محصل شو. پر ۱۳۷۰ل کال له نوموړې څانګې څخه اول نومره بریالی او پر همدې کال بېرته دپښتو څانګې د کدر غړی شو. پر ۱۳۸۵ل کال په نوموړې څانګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې د ماسټرۍ دوره پیل شوه، یون په ډېر ښه او بریالي ډول دا دوره پایته ورسوله.

محمد اسمعیل یون له ۱۳۷۰ل کال څخه بیا تر ننه پورې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي تدریسي غړی او د(پوهندوی) علمي پوړۍ ته رسېدلی دی، پر استادۍ سربېره، استاد یون د ((کابل پوهنتون))، ((هیلې)) او((شمشاد))مجلو د چلوونکي دنده هم په ښه ډول ترسره کړې ده. په پېښور کې د چاپېدونکې ((معارف)) مجلې کتونکی غړی هم و. همدارنګه دیو شمېر نورو چاپي خپرونو همکار هم پاتې شوی دی.

استاد یون پر ۱۳۸۱ل کال، په جلال اباد کې ببړنۍ لویې جرګې ته د ختیزو ولایتونو د انتخاباتو د دفتر مشر شو، ددې جرګې لپاره تر ټاکنو وروسته د جرګې غړی، بیاد جرګې د غړو له خوا د ببړنۍ لویې جرګې دلومړي منشي په توګه انتخاب شو. استاد یون په دې جرګه کې تر خپل وروستي وسه خپل ملي او تاریخي مسولیت ادا کړ او د هېواد دښمنه عناصرو د توطیو مخه یې ونیوله.

تر دې جرګې وروسته، کله چې د افغانستان د اساسي قانون د تدوین بهیر پیل شو، نو استاد یون بیا ددې بهیر لپاره د ختیزو ولایتونو د دارالانشاد دفتر مشر وټاکل شو. په ختیزو ولایتونو کې د اساسي قانون د لویې جرګې لپاره انتخابات هم د همدې دفتر له خوا ترسره شول. استاد یون د اساسي قانون د تصویب په لویه جرګه کې د نوموړې جرګې د دارالانشا د غړي په توګه خپل فعال رول ادا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړ. ټاکل شوې وه، استاد یون په ختیزو ولایتونو کې د افغانستان د جمهوري ریاست لپاره د عمومي ټاکنو د دفتر مسول شي، خو په کابل کې د لویو جنګسالارانو او ځینو تنظیمي مشرانو له خوا پر حکومت او ملګرو ملتونو د زیات فشار له امله له کاره ګوښه شو. ملګرو ملتونو (UNAMA) استاد یون ته وړاندیز وکړ، چې په کابل کې به تر دې لوړه دنده ورو سپارو، خو استاد یون ونه منله او خپلې استادۍ ته یې دوام ورکړ.

درې کاله وروسته یې د ځینو ملګرو په زیات ټینګار او غوښتنه، د جمهوري ریاست د ملي امنیت شورا په دفتر کې د فرهنګي چارو د ریاست دنده ومنله او په کابل پوهنتون کې پر استادۍ سربېره لا تر اوسه دا دنده پر مخ وړي. استاد یون پر ۱۳۸۵ل کال د افغانستان او پاکستان د امن ګډې جرګې لپاره د افغانستان له خوا د منشي په توګه غوره شو او دا دنده یې هم په ښه ډول ترسره کړه.

استاد یون د خپلو اکیډمیکو فعالیتونو تر څنګ په تېرو شلو کلونو کې ګڼ شمېر فرهنګي او ټولنیز خدمتونه ترسره کړي، په ګڼو چاپي، راډیویي او ټلویزیوني مرکو کې یې د واقعیتونو او حقایقو د څرګندېدو له امله د خلکو په زړونو کې ځای نیولی دی. که څه هم ډېر خلک د یون لیکنې، مرکې او نظریات خوښوي، خو یو شمېر داسې خلک هم شته، چې د یون سرسختي مخالفین دي. د هغه ملي او ګټورو نظریاتو ته هم غلط رنګ او تعبیر ورکوي، دا ډول اشخاص، چې اکثره یې زورواکي او د سیاسي ډلو ټپلو غړي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران دي، د استاد يون نظريات خپلو شخصي او تنظيمي ګټو ته خطر بولي، نو ځکه يې په ټينګه مخالفت کوي. زه د دې شاهد يم، هر کله چې يون کومه ليکنه او مرکه کړې، نو دده پر وړاندې يې مثبت او منفي غبرګونونه دواړه راپارولي دي، منفي غبرګونونه اکثره وخت د هغو اشخاصو او ډلو له خوا وي، چې په تېر کړکېچن سياسي بهير کې يې ډېرې نامشروع ګټې ترلاسه کړي او ځانونه يې مطرح کړي دي.

مثبت غبرګونونه اکثره د ولس د مشرانو، روښنفکرانو او نورو مخورو له خوا وي، خو استاد يون په دغسې سختو اغزنو او تنګو شرايطو کې بيا هم خپل فرهنګي، سياسي او ټولنيز کار ته دوام ورکوي.

دا او سنی فرهنګي کار، چې تاسو يې اوس په مسلسل ډول ګورئ، دا د تېرو شلو کلونو کارونه دي، چې له تېرو نيم کال راهيسې پرې په منظم ډول کار شوی، اوډل شوي او دادی ستاسو مخې ته اينبودل کېږي، په داسې يو دولتي دفتر کې چې بوختياوې په کې ډېرې وي، د منظم او ستر فرهنګي کار سرته رسول اسانه کار نه دی.استاد يون پر خپلو فرهنګي کارونو سربېره د ګڼو فرهنګي ټولنو د غړي، همکار او موسس غړي په توګه هم خپل فرهنګي رول ادا کړی، په پېښور کې يې د دوو المان مېشتو فرهنګي ټولنو (د افغانستان د کلتوري ودې ټولنې) او (د پښتني فرهنګ د ودې پراختيا ټولنې) د همکار په توګه د بېلابېلو ليکوالو په لسګونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اثار، ایډیټ او چاپ کړي دي دغه راز يې په سلګونو کورنيو مشاعرو، ادبي غونډو او سيمينارونو کې ونډه اخيستې ده، خپله يې هم په لسګونو مشاعرې، سيمينارونه او علمي ورکشاپونه جوړ کړي دي

سربېره پر دې، په يو زيات شمېر، ملي او نړيوالو کنفرانسونو کې يې په ښه ډول د خپل هېواد استازي کړې ده. دلته به يې د اثارو يادونه وکړو:

اثار

الف- پنځونې:

کتاب نوم	څرنګوالی	چاپکال
• متکور	لومړۍ شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• په اورونو کې سندرې	دويمه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷

ب- راټولونې:

• هيلې	ګډه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• نيمګړي ارمانونه	د حيران شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• د لوونو فصل	ګډه شعري ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• د نازو انا ياد	د سيمينار د ليکنو ټولګه	دويم ۱۳۸۷
• د استاد الفت نثري کليات	د استاد الفت نثرونه	دريم ۱۳۸۷
• سيندونه هم مري	د اسحق ننګيال شعري منتخبات	دويم ۱۳۸۷

ج- ژباړنې:

- د ټولنپوهنې له نظره: په افغانستان کې د واک جوړښتونه د پوهنوال روستار تره کي اثر دويم ۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

- .د افغانستان فرهنګي میراثونو ته یوه کتنه
  د نینسي دوپرې اثر — دویم ۱۳۸۷
- په افغانستان کې د جګړې جنایتکارانو محاکمه
  د پوهنوال روستار تره کی اثر — دویم ۱۳۸۷

د- یونلیکنې:

- د اماراتو سفر — د اماراتو یونلیک — دویم ۱۳۸۷
- که یون دی یون دی — د اروپا یونلیک — لومړی ۱۳۸۷
- دپنټاګون ترڅنډو — د امریکا یونلیک — لومړی ۱۳۸۷

هـ- څېړنې او شننې:

- د محمد ګل خان مومند اند و ژوند ته یوه لنډه کتنه — دویم ۱۳۸۷
- استاد زیار د پښتني فرهنګ یو ځلاند ستوری — دویم ۱۳۸۷
- دکابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي پښتو کتابښود — دویم ۱۳۸۷
- د افغانستان فرهنګ ته اوښتي زیانونه — دویم ۱۳۸۷
- د پښتو شعر هندسي جوړښت — شپږم ۱۳۸۷
- له افغانستانه د مسلکي کادرونو د فرار عوامل — دویم ۱۳۸۷
- ساینسي پرمختیاوې — دویم ۱۳۸۷
- بېړنۍ لویه جرګه ولسواکي او زورواکي — دویم ۱۳۸۷
- اند یال خوشال — لومړی ۱۳۸۷
- هیله د خپلو سریزو په لمن کې — لومړی ۱۳۸۷
- کلتوري یون — لومړی ۱۳۸۷
- فرهنګي فقر — لومړی ۱۳۸۷
- مرکه او مرکې — لومړی ۱۳۸۷
- خوشال په خپل ایډیال — لومړی ۱۳۸۷
- دکتابونو په وړمو کې — لومړی ۱۳۸۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

- افغانستان په سیاسي کړلیچ کې لومړی ۱۳۸۷
- پښتو لیکنی سمون لومړی ۱۳۸۷
- او سنۍ رسنۍ لومړی ۱۳۸۷
- که نړیوال ماته وخوري؟ لومړی ۱۳۸۷

خدای(ج) دې استاد یون ته ډېر عمر ورکړي او جرئت دې ورته هم تاند لري، الله(ج) دې دی له هر ډول بدو بلاوو وژغوري، په فرهنګي کارو زیار کې ورته دنور زغم او سېلې هیله لرم.

په درناوي

وفاالرحمن وفا

کابل- افغانستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

pə oruno ke səndəre

(songs in the fires)

By:

M. Ismael yoon

ISBN 978-9936-500-09-9

9 789936 500099 >

د خپرونو لړ: (۱۰)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library